

Part prima de vniuerso.

et earū desideria et insuper esse in hōi
corpōib⁹ atq; desiderare dissolutionē ab
ipsis ppter innumera oīles molestias et
impedimenta que pstant eisdem. Quan-
to fortius igr̄ incogitabilis suauitatis illa
felicitas non solūmodo extinguet in ani-
mabus nostris desiderū tam moleste tā-
q; onerose habitatiōis qualis ē p̄ statu
miserie istius habitatio eaz in corpōib⁹
nostris. Amp̄. Manifestū est q; desi-
derium felicitatis illius facit odire aīas
sc̄tas habitatiōē corpōrum nostrōz. licz
permodicū sit z iuxta tepidum. Quanto
forti⁹ igitur amor habitatiōis z gl̄ie cele-
stis quo supra omnē cogitatum ardebūt
cum eam continebūt non paciētur hōi
terrene habitatiōis desiderū aduenire
glorificatis animab⁹. Amp̄. amore il-
lo in suo ardore permanēte impossibile ē
amorem contrariū seu contrariūz deside-
rium aduenire vel esse in animabus bea-
tis. Si igitur aduenit necesse est amorem
illum vel tepescere vel frigere. Quare nec-
esse est vt hoc fiat vno trium modorum.
vīz in facietate vl' fastidio vel corruptiōe
pueritatis que fiat in animabus ip̄is. Jā
aut̄ patefactū ē tibi alibi q; z si facietas z
plenitudo d̄sideriōz cumlantissima ap̄
felicitatē illam sic non tamē per eam mi-
nuif aut tepescit amor. Quēadmodū cō-
tingit in corp̄alibus delicijs que ardenti
amore z desiderio nō habite diliguntur
z appetuntur. Sua v̄o facietate amorem
sui minuunt et extinguunt. Jbi autem im-
possibile est sic se habere multis de causis
primū quia suauitas p̄me bonitatis nō
ēet prima aut perfecta ex omnibus mōis
suis si hoc mō faciatua eēt vīz vt amo-
rē sui vel desiderū sui fruitione vel obten-
tu minueret. Amp̄. hoc ip̄m videmus
in mult⁹ bonitatib⁹ que obtētu suo amo-
rem sui augent donec plene ac p̄fecte ob-
tineantur. Quādiu vero augent̄ in subie-
ctis suis augetur amor et desiderū earū
in eisdem subiectis. Cū autē in sua pleni-
tudine et perfectiōe obtente fuerint z hoc
certū fuerit obtinentibus quiescit quidez
desiderūz qd̄ est motus sp̄ualis in ipsas
amor autem earū permanet in sua pleni-
tudine et perfectione. Quare impossibile
ē vel amorē p̄me bonitatis vel gaudium
qd̄ ex ea est in gloria ibidem extingui vel
etiam tepescere. Quare impossibile est cō-
trarium alterutrius eorum illuc vllō mo-

doz attingere. Contraria eēt impossibile
est generaliter in eodem fm̄ idem eē. Sz
neq; pugnā contrariōz neq; rebellionē
vllō modo patitur status ille. Amp̄.
sicut ignis corp̄alis materiam calefactibi-
lem in situ suo debito et coniunctiōe seu
oppositione sibi conuenienter obuiantē
frigere non patitur. Sic et in igne sp̄uali
se habere manifestū est z quēadmodum
quanto ignis corp̄alis fortior atq; p̄seue-
rantior tanto oprationē eius fortiozem
atq; perseuerantiorē eē necesse est. Quia
igr̄ p̄ma ac purissima bonitas ignis sp̄ua-
lis ē cuius calor est amor in ip̄am necē ē z
substantias angelicas factas et animas
beatas p̄ magnitudine ignis istius atq;
perseuerantia ab eo calefieri z ardere. Du-
rante igitur coniunctiōe illa conuenien-
tissima qua tante fornaci sic coniuncte sunt
impossibile ē eas vel tepescere vel frigere.
quare impossibile ē eis contrarium ignez
vel ardorem ad illas attingere. Amp̄.
quoniam amor vinculiū est z quanto ma-
ior et fortior quāto maius z fortius vincu-
lum tanto aruptura et dissolutiōe longi⁹.
Quia igitur amor quo huiusmodi subitā-
tie prime ac pure bonitati alligate sunt et
astricte i vltimitate magnitudinis erit ex
necessitate in vltimitate elongatiōis aru-
ptura et dissolutione. Erit igitur omnino
irrupibilis et dissolubilis z ppter hoc in-
paciens cōtrarij amoris et desiderij. Qd̄
si dixerit q; desiderū eēndi in corpe siue
in corp̄andi vel corp̄alis in habitatiōis
non est cōtrariū amorī celestī illius z glo-
riose habitatiōis. Dico q; p̄mo eius erro-
neus ē in hoc qm̄ desiderū istud ex neces-
sitate aut ē desiderū vnde hōi habita-
tionis z gl̄is sc̄s ē in statu miserie p̄sentis
et tunc desiderat statū illum erumpnosū
ppter ip̄az eius miserā q; est impossibile
aut ē ppter corp̄ales delicias. z tūc mani-
feste cōtrariū est amorī deliciaz glorie sc̄e
iam alibi sc̄e te feci vīz in capitulo de
structionis p̄adyfi carnalis que gens sar-
racenoz post hāc vitā expectat aut ē p̄p̄
p̄fectionē virium qbus operant̄ p̄ corpa
sua et hoc ē indubitāter naturale deside-
rium et h̄ret molestias diuissimas z affli-
ctionē grauissimā nisi vel spes resurrectio-
nis corp̄m in qua hōi p̄fectionē obtētu-
re sunt eas solaret̄ vel ip̄a in q̄ sunt felici-
tat̄ suauitas omnē hōi dolorē p̄pelle-
ret vel potius absorberet quāq; et tan-